

Міністерство освіти і науки України
Всеукраїнське громадське об'єднання
«Українська асоціація економічної кібернетики»
Вінницький національний аграрний університет
Львівський національний університет імені Івана Франка
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Жешувський університет, Польща

Вінницький
національний
аграрний університет

Львівський національний
університет імені Івана
Франка

Тернопільський
національний технічний
університет імені Івана
Пулюя

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ФОРУМ МОЛОДИХ ЕКОНОМІСТІВ-КІБЕРНЕТИКІВ
«МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ, ДОСВІД»

24-25 вересня 2015
Вінниця

УДК 330.45.(06)

Тексти збірки – копії електронних, не редагованих версій авторів. Відповідність за точність наведених фактів, цитат, джерел та прізвищ несуть автори.

Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід : Тези доповідей VI Міжнародної науково-методичної конференції Форуму молодих економістів-кібернетиків, 24-25 вересня 2015 року, м. Вінниця/ відпов. ред. Коляденко С.В. – Редакційно-видавничий центр ВНАУ, 2015. – 236 с.

У збірнику наведено тези доповідей студентів, аспірантів та вчених вищих навчальних закладів і наукових закладів України щодо розробки напрямків розвитку економічної кібернетики – науки про управління економікою. Вони стануть значним внеском у розробку нових механізмів управління економікою через моделювання економічних процесів, застосування інформаційних технологій в економіці та у розв’язанні проблем підготовки фахівців з економічної кібернетики.

Збірник буде корисним фахівцям з управління економічними об’єктами, викладачам, науковцям та студентам.

Відповідальний за випуск: д.е.н., проф. Коляденко С.В.

1. Вовк В. М. Оптимізаційні моделі інвестування інноваційних проєктів / Вовк В. М. // Формування ринкової економіки України – 2014. - Вип. 32. – С. 47-52
2. Лысенко Ю. Г., Эльперина О. Э. Аспекты методологии продвижения инновационного продукта // Економічна кібернетика. Міжнародний науковий журнал – 2013, Вип. №1-3(79-81), С. 48-54
3. Одрехівський М. В. Інтелектуалізація дослідження та управління станами розвитку інноваційних підприємств / Економічна кібернетика. Міжнародний науковий журнал – 2010, Вип. №1-3(61-63), С. 95-101

УДК 330.1

І. І. Сорочинська, студентка 5 курсу

В. О. Денисюк, к.т.н., доцент

Вінницький національний аграрний університет

МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ РИЗИКУ

Аналіз світового економічного розвитку різних держав свідчить про те, що ризик є невід’ємним фактором економіки. Обмеженість ресурсів, загострення конкуренції призводять до зростання невизначеності умов господарювання. Зростання ж невизначеності призводить до зростання ризиків підприємств.

Особливе значення проблема ризику набуває в підприємницькій діяльності. Згідно з українським законодавством, підприємництво – це самостійна, ініціативна на власний ризик діяльність із виробництвом продукції, виконання робіт, послуг та заняття торгівлею з метою одержання прибутку.

Сутністю підприємства є знаходження чогось нового, того, чого не було раніше в структурі виробництва або суспільстві. Тому підприємцю вкрай важливо не виключати ризик, а вміти його прогнозувати, оцінювати ступінь ризику та керувати ним з метою зниження ризику до найнижчого рівня.

Інноваційний ризик визначають як ймовірність втрат, що виникають при вкладенні підприємницькою фірмою засобів у виробництво нових товарів (послуг), які, можливо, не дістануть очікуваного попиту на ринку. Таким чином, поняття ризикована діяльність є більш широким і включає в себе поняття «інноваційна діяльність», а інноваційний ризик є особливим видом господарського ризику [1-2].

Під управлінням ризиками в інноваційній діяльності розуміється

сукупність практичних заходів, що дозволяють знизити невизначеність результатів інновацій, підвищити корисність реалізації нововведення, понизити ціну досягнення інноваційної мети [3].

Інноваційна діяльність в Україні декларується як пріоритетний напрям розвитку і регламентується державними нормативно-правовими актами. Проте, для інноваційного відновлення держави й економіки, що декларовані в нормативно-правових документах, необхідні системоутворюючі трансформаційні перетворення, які забезпечать становлення і розвиток інститутів і механізмів формування політики держави у відношенні інноваційної діяльності в усіх сферах економіки країни. Базовим системоутворюючим елементом переходу сфер економічної діяльності та окремих підприємств до інноваційно-активного типу розвитку є модель інноваційного розвитку [4].

Для формування моделі процесу інноваційного розвитку підприємства виділені найбільш характерні особливості, що впливають на структурні елементи моделі, а саме нематеріальний характер виробленої продукції і невід’ємність процесу виробництва від процесу збуту (споживання послуг). Використовуючи методичні основи процесного підходу, сформульована така модель процесу інноваційного розвитку підприємств інформаційного бізнесу (рис. 1):

Рис. 1. Модель процесу інноваційного розвитку підприємства з урахуванням ризику

Розроблена модель функціонує наступним чином.

1. Першим етапом є фундаментальне дослідження, яке, в разі його

потреби, доцільно проводити на базі наукових організацій.

2. Етап прикладного дослідження. На цьому етапі здійснюється корегування одержаних наукових результатів відповідно до особливостей підприємства інформаційного бізнесу.

3. Інтеграцією фундаментальних і прикладних досліджень є розробка інноваційного продукту (нової послуги або технології надання послуг) та визначення основних техніко-економічних параметрів і характеристик інновації. На цьому етапі розробляється стратегія впровадження інновацій, доцільність впровадження якої обумовлена необхідністю переходу підприємств інформаційного бізнесу до інноваційно-активного типу розвитку.

4. На четвертому етапі відбувається підготовка матеріальної бази для впровадження інновації у виробництво, визначаються необхідні матеріальні і кадрові ресурси, а також обсяги необхідних інвестицій.

5. Етап впровадження інновацій у процес надання послуг тісно пов'язаний з двома наступними процесами – маркетинговою діяльністю і безпосереднім наданням послуг.

Визначається той сегмент споживчого ринку, на якому концентруються потенційні споживачі, розробляється маркетингова політика, формуються робочі місця та здійснюється навчання персоналу.

6. Етап маркетингу є однією із центральних ланок ринкової діяльності підприємств. Маркетингова діяльність як елемент інноваційного розвитку підприємства інформаційного бізнесу вимагає серед іншого розробки індивідуальної моделі маркетингу послуг.

7. Етап безпосереднього надання послуг споживачам полягає в тому, що інноваційна послуга впроваджується в діяльність підприємств, задля чого починає функціонувати виділене на етапі впровадження робоче місце і спеціально навчений персонал, тобто відбувається дифузія інновацій.

8. На останньому етапі моделі здійснюється оцінка результатів впровадження інновації за сукупністю техніко-економічних критеріїв, до яких відносяться збільшення обсягу наданих послуг, оптимізація технологічних процесів, підвищення рівня якості послуг і обслуговування тощо.

Отже, доведено, що підприємства інформаційного бізнесу відіграють ключову роль у процесі формування інформаційного суспільства й інноваційної економіки. Дослідження привело до висновку про необхідність прийняття моделі, здатної забезпечити стабільний інноваційний розвиток. Розроблено модель інноваційного розвитку підприємства інформаційного бізнесу з урахуванням ризику, до складу якої входять якісна, ринкова, кадрова, фінансово-інвестиційна й організаційна складові.

Література:

1. Івченко І. Ю. Економічні ризики: Навчальний посібник. - Київ: «Центр

навчальної літератури», 2004. – 304с.

2. Економіка та організація інноваційної діяльності: Підручник. / О. І. Волков, М. П. Денисенко, А. П. Гречан та ін.; Під ред. проф. О. І. Волкова, проф. М. П. Денисенка. – К.: 2005. – 424 с.

3. Шегда А. В. Ризики в підприємстві: оцінювання та управління: навч. посібн. / А. В. Шегда, М. В. Голованенко; за ред. А. В. Шегди. – К.: Знання, 2008. – 271 с.

4. Смоленюк П. С. Інновації у підприємстві – шлях ефективного господарювання / П. С. Смоленюк, М. М. Гарник // Наука й економіка. – 2011. – № 1 (21). – С. 103–106.

УДК 004.358:519.872

І. А. Чіков, студент

О. С. Сауляк, студент

Науковий керівник: Бурденюк І. І., к.т.н., доцент

Вінницький національний аграрний університет

ІМІТАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ СМО З ВИКОРИСТАННЯМ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ МОВ

З виникненням кібернетики та широким застосуванням інформаційних технологій, моделювання стало невід’ємною частиною розвитку економічних наук. Оскільки експерименти з економікою країни чи підприємства не припустимі, то предметом дослідження є побудова імітаційної математичної моделі.

Імітаційні моделі описують об’єкти дослідження імітуючи елементарні явища, з яких складається функціонування системи, зі збереженням їхньої логічної структури, послідовності протікання у часі, особливостей і складу інформації про стан процесу.

Систему масового обслуговування загалом можна уявити як сукупність послідовно пов’язаних між собою вхідних потоків вимог на обслуговування (потоків замовлень), черг, каналів обслуговування і потоків обслужених замовлень.

Одною з перших спеціалізованих мов моделювання, що полегшила процес написання імітаційних програм, була мова GPSS (General Purpose Simulation System – система моделювання загального призначення).

Система GPSS World призначена для імітаційного моделювання систем з дискретними та неперервними процесами. Мова GPSS ґрунтується на припущенні, що модель складної системи можна зобразити за допомогою сукупності елементів і логічних правил їхньої взаємодії у процесі

Захаревич О. І. МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	141
Сорочинська І. І., Денисюк В. О. МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ РИЗИКУ	143
Чіков І. А., Сауляк О. С. ІМІТАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ СМО З ВИКОРИСТАННЯМ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ МОВ	146
Сауляк О. С., Чіков І. А. ВИКОРИСТАННЯ ЕКСПЕРТНИХ СИСТЕМ НА ВИРОБНИЦТВІ	151
Цихуляк М. ВИКОРИСТАННЯ НЕРІВНОВАЖНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	154
Глухенький О. С., Мельник А. О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ МОДЕЛЕЙ ЗРІЛОСТІ ПРОЕКТНОГО УПРАВЛІННЯ	156
СЕКЦІЯ 4 ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МОДЕЛЮВАННІ ЕКОНОМІКИ	
Січко Т. В. АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОЕКТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	159
Каркавчук В. В., Черчук А. А. РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ В ОПТИМАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ ТРАНСПОРТОМ	164
Денисюк В. О., Павлюк М. М. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МОДЕЛЮВАННІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	166
Панчишин А. І., Андрейканич З. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МОДЕЛЮВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ	168
Бахарєва Я. В. ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ІНТЕРНЕТ-ЛОГІСТИКИ В УКРАЇНІ	170
Хрипко Т. Є. СПОСОБИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛОКАЛЬНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ	174
Скарбовійчук Т. В. ІНФОРМАЦІЙНІ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ МАЛИХ МІСТ	177
Зачоса О. Д. МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ОРГАНІЗАЦІЇ	180